

Súd: Okresný súd Lučenec  
Spisová značka: 14Cb/28/2009  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6608214713  
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Račko  
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6608214713.35

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Miroslavom Račkom v právnej veci žalobcu FILBYT s.r.o. Filakovo, 1. mája 11, 986 01 Filakovo, IČO: 36 636 916, zast. JUDr. Pavlom Sabom, advokátom, B. Němcovej č. 10, 984 03 Lučenec proti žalovanému Spoločenstvo vlastníkov bytov a n.p. Parková 15-21, so sídlom ul. Parková 1548/17, 986 01 Filakovo, IČO: 42 186 889 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a to Asociácie spotrebiteľských subjektov Slovenska, so sídlom ulica Popradská 6, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 31 796 001, zast. JUDr. Slavomírom Firmentom, advokátom, so sídlom AK Ul. 17 novembra 14, Stará Ľubovňa, v konaní o zaplatenie 15 112,60 Eur s prísl. takto

### rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 15 112,60 Eur so 14,25 %-ným úrokom z omeškania od 14.6.2008 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalovanému vo výške 100 %.

### o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa v žalobnom návrhu domáhal prisúdenia 15 112,60 Eur (455 282,20 Sk) s prísl. proti žalovanému na tom skutkovom základe, že žalobca na základe Zmluvy o dodávke tepla zo dňa 20.12.2005 a jej Dodatku č. 2 zo dňa 7.12.2007 v súlade s rozhodnutím Ú. XXXX/XXXX/T zo dňa 16.11.2006 dodával do 30.4.2008 zo svojej kotolne K2 pre žalovaného teplo na vykurovanie a teplú úžitkovú vodu v bytovom dome R. M., H. Č.. XX-XX. Žalovaný sa rozhodol skončiť odber tepla od žalobcu a vybudovať pre danú bytovku samostatnú kotolňu v dôsledku čoho došlo od 1.5.2008 k jej odpojeniu od kotolne žalobcu K2. Podľa § 20 ods. 3 Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike, môže odberateľ skončiť odber tepla dohodou s dodávateľom, ak mu uhradí ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením od sústavy tepelných zariadení. Rozsah ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením v súlade s § 20 ods. 4 zákona č. 657/2004 Z.z. ustanovila Vyhláška č. 505/2006 Z.z. V rámci stavebného konania na danú kotolňu žalobca vzniesol požiadavku na úhradu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením sa od sústavy tepelných zariadení v súlade s Vyhláškou č. 505/2006 Z.z. a žalovaný vyjadril súhlas tieto náklady uhradiť. Ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením sa od sústavy tepelných zariadení žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou č. 2008113 zo dňa 30.5.2008 na sumu 15 112,60 Eur (455 282,- Sk), splatnou dňa 13.6.2008 a v prílohe mu predložil výpočet týchto nákladov. Podkladom pre výpočet nákladov bol plánovaný odber tepla na rok 2007 a 2008. Žalovaný vyúčtované náklady žalobcovi nezaplatil ani po pokuse o zmier právneho zástupcu zo dňa 28.7.2008. Keďže žalovaný bol v omeškaní už dlhšiu dobu, žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania podľa § 369 ods. 1 Obch. zák. a to o 10 % vyššie než je základná úroková miera NBS, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková miera NBS k 31.12.2007 bola 4,25 %, preto má žalobca právo na úrok z omeškania vo výške 14,25 % z dlžnej čiastky ročne od 14.6.2008 do zaplatenia. Na základe uvedených skutočností sa žalobca obrátil so svojím nárokom na tunajší súd.

Tunajší súd vydal vo veci platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný v zákonnej lehote podal odpor, preto bol platobný rozkaz v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. zrušený.

V priebehu konania navrhla Asociácia spotrebiteľských subjektov Slovenska svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, pričom súd v zmysle § 93 ods. 2, 3 O.s.p. povolil vstup tohto vedľajšieho účastníka do konania.

Právny predchodca žalovaného v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že je pravdou, že sa od 1.5.2008 odpojil od kotolne žalobcu K2. Tomuto odpojeniu predchádzala vzájomná korešpondencia a dohoda, teda žalobca včas bol vopred informovaný o jeho odpojení sa. Podľa jeho názoru mu nevznikli výdavky spojené s odpojením od sústavy tepelných zariadení ich spoločnosťou v takej výške ako si uplatňuje. Neuznáva absolútne pohľadávku žalobcu. Medzi žalobcom a žalovaným existovala zmluva o dodávke tepla zo dňa 20.12.2005 a následne ďalšie dodatky k tejto zmluve, pričom posledný bol uzavretý 7.12.2007, z ktorého vyplýva, že bol uzavretý na dobu určitú od 1.1.2008 do 30.4.2008. Z tejto zmluvy a ani jej dodatkov nevyplýva, že by si žalobca v prípade odpojenia žalovaného nárokoval akékoľvek náklady vyvolané odpojením sa od sústavy tepelných zariadení. Žiadal, aby žalobca predložil súdu podrobný rozpis a výpočet vyčíslených nákladov.

Žalobca na pojednávaní prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu trval na podanom žalobnom návrhu v plnom rozsahu z dôvodov, ktoré uviedol v žalobnom návrhu na základe toho, že žalovaný sa odpojil ako odberateľ tepelnej energie od dodávateľa, pričom podľa Zákona o energetike č. 657/2004 Z.z. môže odberateľ skončiť odber tepla dohodou s dodávateľom, ak mu uhradí ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením od sústavy tepelných zariadení a vykonávacie predpisy upravujú akým spôsobom sa takáto výška oprávnených nákladov má účtovať, pričom potom žalobca vyúčtoval žalovanému tieto oprávnené náklady vo výške 15 112,60 Eur (455 282,- Sk), ktoré však žalovaný neuhradil. V súvislosti s tým poukázal, že pri stavebnom konaní ohľadom samostatnej kotolne, ktorú si vybudoval žalovaný samotní zástupcovia žalovaného uviedli, že žalovaný je ochotný sa vyrovnáť s bývalým dodávateľom tepla, pokiaľ mu vznikli náklady spojené s odpojením od centrálného vykurovania. Predložil podklady týkajúce sa fakturácie. Poukázal na výsledky vykonaného znaleckého dokazovania, kde znalec potvrdil oprávnenosť, resp. správnosť vyúčtovania oprávnených nákladov spojených s odpojením sa od sústavy tepelných zariadení žalovaným.

Žalovaný prostredníctvom svojich štatutárnych zástupcov poprel akýkoľvek nárok protistrany z toho dôvodu, že nikto nemôže nikoho nútiť, aby odoberal tepelnú energiu od doterajšieho dodávateľa. Žalovaný nemôže znášať žiadne ďalšie náklady v súvislosti s odpojením bývalého dodávateľa tepla a teplej úžitkovej vody. Žalovaný sa odpojil od dovtedajšieho dodávateľa tepla a teplej úžitkovej vody najmä z toho dôvodu, že sa snaží minimalizovať náklady pre ľudí a znižovať tieto náklady čo sa mu doteraz darí vo výške 50 % doterajších nákladov. Výsledky znaleckého dokazovania neuznáva, podľa neho to nie je dobrý znalecký posudok a nevystihuje podstatu veci. V zmluve o dodávke tepla mal byť dohodnutý taktiež spôsob odpojenia tejto dodávky. V zmluve nič také nie je.

Štatutárna zástupkyňa vedľajšieho účastníka E.. T. J. uviedla, že zákon splnomocnil dodávateľov a odberateľov na uzavretie zmluvy s tým, že ak neupravia tieto zmluvy do konca roku 2005 strácajú platnosť podľa zákona č. 657/2004 Z.z. . Odberateľ tepla má podľa jej názoru vedieť akú investíciu si do budúcnosti objednáva a do čoho budú investované jeho peniaze. Odberateľ mal vedieť dopredu cenu tepla, k čomu v tomto prípade nedošlo. Znalecký posudok len konštatuje platnú legislatívu, ale samotný skutkový stav je hodnotený len na jeden a pol strane. Znalec opomenul ustanovenie § 38 zákona o tepelnej energetike, kde sa hovorí, že súlad so zmluvou má byť podľa zákona dohodnutý k 1.1.2006. Znalec len kladie otázky a odpovedá podľa vyhlášky, avšak nikde nie sú výpočty, ktoré by potvrdili správnosť vyúčtovaných nákladov. Nie je uvedený napríklad počet napojených bytov, chýba veľkosť objednaného množstva tepla z danej kotolne. Chýba obdobie za aké sa dopracoval k uvedeným čiastkam. V znaleckom posudku je informácia len o jednom merači, avšak meradlá sú na každom vstupe do domu alebo vchodu. Tieto náklady nemôžu byť účtované pred 1.1.2005, teda retroaktívne. Vyhláška o ekonomicky oprávnených nákladoch a ich výpočte platí až od 15.9.2006. Podľa stanoviska Generálnej prokuratúry náklady musia byť nad rámec bežných nákladov, musí ísť o nejaké mimoriadne vzniknuté náklady, nakoľko náklady, ktoré si dohodnú dodávateľ a odberateľ sú kalkulované už v cene tepla. O týchto zvýšených nákladoch odberateľ nevedel a nemôže teda znášať takú vysokú čiastku za

odpojenie sa od sústavy tepelných zariadení. Dodávateľ rozhodoval samostatne o cene dodávaného tepla bez toho, aby odberateľ vedel ako bude jeho investícia zhodnotená pri tejto dodávke tepla. Taktiež pri dodatku k zmluve zo dňa 7.12.2007 nestanovili si zmluvné strany veľkosť investície a ekonomicky oprávnené náklady, ktoré znášajú keď sa odpoja od sústavy tepelných zariadení. Dodávateľ až vtedy keď sa začalo hovoriť o odpojení od sústavy tepelných zariadení začal spomínať nejaké ekonomicky oprávnené náklady súvisiace s týmto odpojením. Žaloba je podľa názoru vedľajšieho účastníka v celom rozsahu vykonštruovaná a podaná zo špekulatívnych dôvodov.

Okrem výsluchu účastníkov konania súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom, potvrdením o pridelení IČO, zmluvou o dodávke tepla zo dňa 20.12.2005, dodatkom č. 2 k zmluve o dodávke tepla zo dňa 7.12.2007, rozhodnutím ÚRSO zo dňa 16.11.2006, stavebným povolením zo dňa 3.6.2008, faktúrou č. XXXXXXXX, výzvou zo dňa 30.5.2008, platobným rozkazom vo veci, odporom proti platobnému rozkazu, písomným vyjadrením žalobcu k odporu, prílohou k faktúre č. XXXXXXXX, podkladmi k rozúčtovaniu ekonomicky oprávnených nákladov, znaleckým posudkom O. J. znalca z odboru energetika č. X/XXXX zo dňa 9.7.2009, stanoviskom Generálnej prokuratúry SR zo dňa 17.5.2006, na základe čoho zistil, že žalobca dodával žalovanému teplo na základe zmluvy o dodávke tepla zo dňa 20.12.2005, pričom táto zmluva bola menená dodatkom zo dňa 7.12.2007. Žalovaný potom skončil odber tepla od žalobcu a vybudoval pre bytovku vo svojej správe samostatnú kotolňu, v dôsledku čoho došlo od 1.5.2008 k jeho odpojeniu od kotolne žalobcu K2. V súvislosti s tým žalovaný ukončil odber a žalobca mu v zmysle § 20 ods. 3 Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike vyúčtoval ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením sa od sústavy tepelných zariadení v súlade s Vyhláškou č. 505/2006 Z.z. v čiastke 15 112,60 Eur (455 282,- Sk). Podkladom pre výpočet nákladov bol plánovaný odber tepla za rok 2007 a 2008. Žalovaný odmietol toto uhradiť.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z.z. dodávka tepla sa uskutočňuje na základe písomnej zmluvy o dodávke a odbere tepla medzi dodávateľom a odberateľom.

Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z.z. zmluva o dodávke a odbere tepla okrem všeobecných náležitostí zmluvy musí obsahovať a/ dohodnuté odberné miesto alebo odberné miesta, b/ požadovaný maximálny tepelný príkon na odbernom mieste, c/ objednané množstvo tepla na príslušný kalendárny rok, d/ technické parametre teplotnosnej látky, e/ vykurovaciu krivku, f/ odberový diagram, ak sa neurčuje vykurovaciu krivku, g/ podmienky dodávky tepla na prípravu teplej úžitkovej vody alebo podmienky dodávky tepla v teplej úžitkovej vode, h/ schválenú alebo určenú cenu tepla a spôsob platby za dodané teplo vrátane výšky a termínu zálohových platieb, i/ náhradný spôsob určenia množstva dodaného tepla, ak dôjde k poruche určeného meradla, j/ termín, lehoty a dôvody na zmenu a doplnenie zmluvy o dodávke a odbere tepla, k/ podmienky vypovedania zmluvy a podmienky pre jednostranné odstúpenie od zmluvy zo strany dodávateľa i odberateľa, l/ podmienky skončenia odberu tepla podľa § 20.

V danom prípade zákon striktnie stanovuje podstatné náležitosti zmluvy o dodávke a odbere tepla, ktoré zmluva musí obsahovať. Po preskúmaní zmluvy o dodávke tepla, ktorú uzavreli účastníci konania 20.12.2005 súd zistil, že v tejto zmluve nie je uvedený požadovaný maximálny tepelný príkon na odbernom mieste a taktiež nie sú stanovené podmienky skončenia odberu tepla podľa § 20 citovaného zákona.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z.z. odberateľ a konečný spotrebiteľ môžu skončiť odber tepla a/ na základe zákona, b/ dohodou.

Podľa § 20 ods. 3 zákona č. 657/2004 Z.z. skončiť odber tepla môže odberateľ aj dohodou s dodávateľom, ak odberateľ uhradí dodávateľovi ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením odberateľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa.

Podľa § 20 ods. 4 zákona č. 657/2004 Z.z. rozsah ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením sa odberateľa alebo konečného spotrebiteľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa a spôsob ich výpočtu ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá úrad.

V tomto smere bol vydaný všeobecne záväzný predpis a to Vyhláška č. 505/2006 Z.z.. V zmysle tejto vyhlášky žalobca správne vypočítal výšku ekonomicky oprávnených nákladov súvisiacich s odpojením odberateľa od sústavy tepelných zariadení.

Súd bol však pri posúdení veci toho názoru, že zmluva o dodávke tepla, ktorú uzavreli žalobca a žalovaný je neplatná, nakoľko neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom a to najmä neobsahuje podmienky skončenia odberu tepla podľa § 20, pričom je nutné podotknúť, že v tomto smere ani nedošlo k dohode medzi dodávateľom a odberateľom nakoľko nestačí len písomné vyjadrenie zástupcu Spoločenstva vlastníkov bytov pri parku, že sú ochotní vzniklé náklady uhradiť v rámci stavebného konania, avšak v tomto prípade by muselo dôjsť k dohode medzi účastníkmi konania tak ako ju vyžaduje zákon v § 20 zákona č. 657/2004 Z.z., pričom takéto písomné vyjadrenie, o ktorom sa zmienka nachádza v stavebnom povolení na č.l. 8 spisu nie je ani uznaním nároku žalobcu.

Keďže dodávka tepla bola realizovaná zo strany žalobcu ako dodávateľa na bezzmluvnom základe a následne nedošlo k dohode s dodávateľom v takej forme ako to vyžaduje zákon, súd nemohol žalobcovi priznať ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením odberateľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že žiada, aby odvolací súd zmenil rozsudok prvostupňového súdu tak, že zaviaže žalovaného zaplatiť žalobcovi 15 122,60 Eur so 14,25 %-ným úrokom z omeškania ročne od 14.6.2008 do zaplataenia a nahradíť mu trovy konania. V odôvodnení ďalej uviedol, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávne posúdil zmluvu o dodávke tepla, ktorú uzavrel žalobca so žalovaným ako neplatnú a tiež nesprávne vyhodnotil, že nedošlo ani k dohode o ukončení odberu tepla. Súdom vytknuté nedostatky zmluvy o dodávke tepla nespôsobujú jej neplatnosť, nakoľko zákon č. 657/2004 Z.z. absenciu ustanovení podľa § 19 ods. 2 výslovne nesankcionuje neplatnosťou zmluvy. Je nesporné, že žalovaný bol napojený na sústavu tepelných zariadení, z tejto odoberal teplo a žalobca mu bol povinný teplo dodávať. Je tiež nesporné, že zo strany žalovaného došlo k odpojeniu sa od sústavy tepelných zariadení žalobcu, teda aj k skončeniu odberu tepla. Tieto skutočnosti samé o sebe zakladali nárok žalobcu na náhradu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením sa žalovaného od sústavy tepelných zariadení žalobcu. Túto skutočnosť prvostupňový súd vôbec nebral do úvahy a na základe toho sa nezaoberal ani skutočnosťou, že ekonomicky oprávnené náklady, ktoré si žalobca v tomto spore uplatňuje boli vyúčtované správne, čo potvrdilo aj znalecké dokazovanie nariadené súdom na základe návrhu žalovaného. Žalobca je toho názoru, že okresný súd nesprávne právne vyhodnotil vec a skutočnosť, že na základe požiadavky žalovaného došlo k dohode o jeho odpojení sa a ukončení odberu tepla potvrdzuje aj písomné vyjadrenie žalovaného v zápisnici zo stavebného konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že sa plne stotožňuje s prvostupňovým rozhodnutím, ktoré podľa jeho názoru správne vyhodnotilo zmluvu o dodávke tepla ako neplatnú a to z dôvodu chýbajúcich podstatných náležitostí upravených v § 19 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z.z. . Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že došlo k platnej dohode o skončení odberu tepla. Žalobca nebol oprávnený žalovanému vystavenou faktúrou účtovať ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením od sústavy tepelných zariadení, nakoľko v zmluve a ani nikde inde neboli dojednané podmienky skončenia odberu tepla, ako základný predpoklad oprávnenej fakturácie.

Odvolací súd vec prejednal a napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd zistil, že zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, t.j. do 31.12.2006, táto sa mala predlžovať dodatkom, to sa nestalo. Z tohoto dôvodu zmluva zanikla, dodatok v zmysle zmluvy zo dňa 20.12.2005 účastníci neuzatvorili, podľa názoru odvolacieho súdu dodatok č. 2, ktorý uzavreli účastníci dňa 7.12.2007 nemôže konvalidovať zmluvu, ktorá zanikla už 31.12.2006. V konaní bolo preukázané, že žalovaný sa odpojil od sústavy tepelných zariadení žalobcu od 1.5.2008 a z tohoto dôvodu si žalobca vyúčtoval ekonomicky oprávnené náklady. Bolo preukázané, že okrem nákladov vyvolaných odpojením sa žalovaného si účtoval žalobca aj objednané množstvo tepla na rok 2008 a skutočný odber tepla v roku 2007. Je nepochybné, že žalobca dodával aj potom ako zmluva zanikla teplo žalovanému až do doby odpojenia sa žalovaného. Z toho dôvodu mu teplo dodával na bezzmluvnom základe, ale aj napriek tomu mu vznikol nárok na uhradenie týchto nákladov. Zrejme však z iného titulu, než z akého si ich uplatňoval žalobca. Nariadil preto posúdiť uplatnenú pohľadávku žalobcu na základe iného právneho titulu a nie zmluvného vzťahu.

Súd opätovne vypočul právnych zástupcov účastníkov konania. Splnomocnený právny zástupca žalobcu trval na podanom žalobnom návrhu, ako aj na dôvodoch, ktoré uviedol v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu. Vychádzal z ustanovenia § 20 zákona o energetike, v zmysle ktorého odberateľ nie je povinný mať uzavretú s dodávateľom zmluvu o dodávke energií. Žalobca bol v zmysle zákona povinný dodávať teplo aj bez uzavretej zmluvy o odbere energie. Žalovaný bol napojený na tepelné zariadenie žalobcu, od tohoto zariadenia sa odpojil a prestal odoberať tepelnú energiu, o čom došlo taktiež k dohode a na základe toho je povinný platiť zákonnú náhradu za odpojenie sa od sústavy tepelných zariadení. Čo sa týka vyúčtovanej náhrady poukázal na závery znaleckého posudku, ktoré hovoria, že táto výška bola vyúčtovaná správne. Boli splnené všetky podmienky pri odbere na účtovanie výšky nákladov, žalovaný bol odberateľom žalobcu, čo potvrdzuje taktiež znalecký posudok vo veci. Na konkrétnej kotolni boli menené rozvody v roku 2007, ktoré podľa jeho názoru bolo potrebné zahrnúť do odpisov a pokiaľ by v tomto období bol informoval žalovaný ako odberateľ o svojom úmysle odpojiť sa, neboli by tieto náklady také vysoké ako boli realizované.

Právny zástupca žalovaného uviedol, že základným predpokladom na to, aby bol žalobca oprávnený fakturovať čiastku je dohoda medzi ním a odberateľom o podmienkach ukončenia odberu tepla, ktorá v zmysle zákona o tepelnej energetike v zmysle § 19 musela byť jednoznačne vyjadrená v písomnej podobe. Má za to, že dohoda o ktorej žalobca tvrdí, že je dohodou v zmysle zákona nespĺňa základné náležitosti. Inštitút bezdôvodného obohatenia neprichádza v tomto prípade do úvahy, nakoľko jeho klient sa žiadnym spôsobom odpojením neobohatil. Trval na tom, že zmluva o dodávke a odbere tepla musí byť uzavretá v písomnej podobe, mala existovať písomná dohoda, ktorá by určila rozsah oprávnených nákladov súvisiacich s odpojením od sústavy tepelných zariadení. Jednoznačným predpokladom na úspech v konaní by bola písomná dohoda, v ktorej by sa jeho klient zaviazal ku konkrétnej úhrade nákladov súvisiacich s odpojením od sústavy tepelných zariadení. Kotolňa bola vybudovaná v roku 1985 a náklady na vybudovanie kotolne už boli účtovne dávno odpísané.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení uviedol, že znalecký posudok je vypracovaný nekvalifikovane a namietal, aby jeho výsledky slúžili na odvodenie nárokov žalobcu. Ďalej uviedol, že do znaleckého posudku je prepísaná časť prílohy k faktúre č. XXXXXXX, ktorú vyhotovil FILBYT s.r.o. Filakovo. Požadované ekonomické náklady za odpojenie nie sú doplnené výpočtami podľa Vyhlášky č. 505/2006 Z.z. a relevantnými údajmi, ktoré by potvrdzovali ich oprávnenosť. Chýbajú údaje o meradlách v ich čase nadobudnutia, odpisoch, termínoch posledných hydraulických vyregulovaní, overení hospodárnosti, atď. . Údaje nie sú doplnené žiadnymi výpočtami, z ktorých by sa dala potvrdiť správnosť výpočtov v požadovanej časti nákladov za odpojenie. Znalecký posudok nezohľadňuje skutočnosť, že spotrebiteľ sa podľa zákona o tepelnej energetike podieľa iba na nákladoch, na ktorých sa zmluvne zaviazali odberatelia a dodávatelia. Zákonný nárok žalobca ani súdny znalec nemôže odvodiť od vyhlášky, ak nie sú splnené podmienky uvedené v zákone.

Vo veci bol vypočutý znalec O. J., ktorý uviedol, že výška ekonomicky oprávnených nákladov vyúčtovaná žalobcom bola vyúčtovaná v správnej výške v zmysle Vyhlášky č. 505/2006 Z.z. . Táto vyhláška stanovuje spôsob výpočtu nákladov. Žalobca predložil rozsah a štruktúru oprávnených nákladov, ktorá tvorí prílohu znaleckého posudku č. 2. V tejto prílohe je uvedené v položke Fixné náklady položka Hmotného a nehmotného majetku súvisiaca s vývojom a rozvodom tepla vo výške 2 mil. Sk. Žalobca postupoval pri výpočte oprávnených nákladov tak, že do týchto nákladov zahrnul len konkrétnu výšku odpisov z tepelného zdroja, ktorý dodával tepelnú energiu pre Spoločenstvo vlastníkov bytov. Bola zmluvne dohodnutá výška odberu tepla a taktiež ostatné položky boli podložené. Preto považuje postup pri výpočte ekonomicky oprávnených nákladov za správny.

Súd vec opätovne posúdil po oboznámení sa s listinným dôkazovým materiálom citovaným vyššie, pričom právny vzťah medzi účastníkmi konania vyhodnotil v zmysle usmernenia odvolacieho súdu ako vzťah bezzmluvný.

Podľa § 451 ods. 1 O.Z. kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 O.Z. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 O.Z. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 O.Z. ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 O.Z. musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Zo záverov znaleckého posudku znalca O. J. vyplýva, že žalobca vyúčtoval žalovanému ekonomicky oprávnené náklady v správnej výške v súlade s Vyhláškou č. 505/2006 Z.z., tieto skutočnosti uviedol aj pri jeho výsluchu, preto súd mal za to, že vec je potrebné posúdiť v zmysle ustanovení § 451 a nasl. O.Z. Žalovaný neuviedol také konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali spochybníť výsledky znaleckého dokazovania. Naopak znalec pri vypočítaní námiety žalovaného reagoval, svoje závery odôvodnil a trval na svojich zisteniach. Z tých dôvodov vychádzajúc najmä z názoru odvolacieho súdu a záverov vykonaného znaleckého dokazovania vo veci súd mal za to, že právny nárok žalobcu na zaplatenie žalovanej čiastky je dôvodný.

Ekonomicky oprávnené náklady vyúčtoval žalobca žalovanému faktúrou č. XXXXXXXX splatnou dňa 13.6.2008. Súd preto priznal žalobcovi nárok na zaplatenie úroku z omeškania od 14.6.2008 do zaplatenia vo výške požadovanej žalobcom zodpovedajúcej základnej úrokovej miere NBS pre rozhodné obdobie zvýšenej o 10 %.

Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie subjekt spoločenstvo vlastníkov bytov a n.p. H. XX-XX J. H. XXXX/XX, XXX XX M., O.: XX XXX XXX. Uviedol, že sa jedná o odvolanie žalovaného, resp. osoby, na ktorú prešli práva a povinnosti žalovaného. Pôvodne označený žalovaný bol ku dňu 31.10.2009 vymazaný z registra spoločenstiev a k 01.11.2009 vznikli jeho rozdelením tri nové spoločenstvá, na jedno z ktorých J. R. T. I. F..H.. H. XX-XX J. J. H. XXXX/XX, XXX XX M., O.: XX XXX XXX prešli vo vzťahu k tomuto predmetu konania práva a povinnosti. Právny zástupca tohoto subjektu navrhol, aby namiesto doterajšieho žalovaného vstúpilo vyššie uvedené J. R. T. I. F..H.. H. XX-XX do konania. Práva a povinnosti vo vzťahu k predmetu konania na novovzniknuté spoločenstvo prešli v súvislosti s rozhodnutím zhromaždenia vlastníkov (podľa § 7d ods. 1, písm. b/, ods. 4 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov) o rozdelení pôvodného spoločenstva, v dôsledku ktorého bol pôvodný žalovaný zrušený bez likvidácie tak, že sa rozdelil na tri nové spoločenstvá, ktoré boli zapísané do registra spoločenstiev od 01.11.2009. Navrhol, aby súd pripustil v súlade s ustanovením § 92 ods. 2 O.s.p. zámenu účastníka na strane žalovaného tak, že z konania vystúpi J. R. T. H. H., H. Č.. XX, M., O.: XX XXX XXX I. F. E. Ž. R. J. R. T. I. F..H.. H. XX-XX J. J.C. H. XXXX/XX, M., O.: XX XXX XXX. Uviedol, že okresný súd pri rozhodovaní o uplatnenom nároku žalobcu dospel k nesprávnym záverom. Na žalobcom uplatnený nárok nie je možné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, nakoľko v tomto prípade k žiadnemu obohateniu na strane žalovaného nedošlo. Okresný súd vôbec nezisťoval či v skutočnosti aj reálne došlo k obohateniu na strane žalovaného tým, že sa odpojil od sústavy tepelných zariadení žalobcu. Uviedol, že nepopiera, že napriek neplatnosti zmluvy naďalej odoberal od žalobcu teplo a za toto teplo aj platil, no táto skutočnosť v kombinácii s neplatnosťou zmluvy sama o sebe neodôvodňuje (bez posúdenia ďalších okolností) záver, že žalobcovi mal vzniknúť nárok na zaplatenie uplatňovaných nákladov z titulu bezdôvodného obohatenia. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, prípadne rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a zaviazá žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania vrátane trov odvolacieho konania. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že vyhláška v súlade s § 19 ods. 2 písm. 1 zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike presne ustanovuje rozsah a spôsob výpočtu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením sa odberateľa alebo konečného spotrebiteľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa. Uvedená právna norma nedáva účastníkom žiadny priestor pre dispozíciu na dohodu o rozsahu a spôsobe výpočtu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením. Uviedol, že je nesprávny záver žalovaného, že by základným predpokladom oprávnenosti nároku na zaplatenie nákladov súvisiacich s odpojením bola dohoda zmluvných strán o podmienkach odpojenia. Zákonodarcu zákonom č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike a následnými nadväzujúcimi vyhláškami reguluje

podmienky podnikania v tepelnej energetike, upravuje práva a povinnosti účastníkom. Cieľom platnej právnej úpravy okrem iného je aj ochrana práv tých odberateľov tepla, ktorí sa od pôvodnej sústavy tepelných zariadení neodpojili a dodávateľom tepla. Odpojením sa časti odberateľov od existujúcich sústav tepelných zariadení dochádza k stratám spôsobeným tým, že investície do zariadení v predchádzajúcich rokoch sa v realizovanom rozsahu stali zbytočné a ich hodnota mala byť účtovne odpísaná a premietnutá do ceny tepla v období po tomto odpojení s v časti odberateľov a tým sa pomer odpisov na jednotkovú cenu dodaného tepla zvýši. Existujúca sústava tepelných zariadení bola budovaná na určitý počet odberateľov a znížením počtu odberateľov a nevyužívaním optimálnej kapacity zariadenia dochádza aj k zníženiu hospodárnosti výroby tepla. Pri odpojení sa časti odberateľov vznikajú aj náklady na nevyhnutné fyzické úpravy, ako odpojenie, hydraulické vyregulovanie a podobne. Pokiaľ by tieto zvýšené náklady a škody zavinené odberateľom, ktorý sa odpojil mal znášať dodávateľ, prípadne ostatní odberatelia, bolo by to v rozpore nielen so zákonom o tepelnej energetike, ale aj so zásadami poctivého obchodného styku a v rozpore s dobrými mravmi. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil a zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 486,94 Eur.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že okresný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 09.02.2010 voči žalovanému označenému Spoločenstvo vlastníkov bytov pri parku, Parková 21, 986 01 Filákov, IČO: 42 001 684. Po vydaní rozhodnutia právny zástupca žalovaného oznámil súdu, že takto označený žalovaný bol ku dňu 31.10.2009 vymazaný z registra spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov a že k 01.11.2009 vznikli jeho rozdelením tri nové spoločenstvá a na jedno z nich J. R. T. I. F..H.. H. XX-XX J. J.Í. H. XXXX/XX, M., O.: XX XXX XXX prešli vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti. Takto označený subjekt podal aj odvolanie proti rozsudku okresného súdu a zároveň navrhol, aby súd podľa § 92 ods. 2 O.s.p. pripustil zámenu účastníka na strane žalovaného. Okresný súd Lučenec uznesením č.k. 14Cb/28/2009-218 zo dňa 08.03.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2010 pripustil zmenu účastníka konania na strane žalovaného tak, že namiesto J. R. T. H. H., H. XX, XXX XX M., O.: XX XXX XXX H. C. P. R. J. J. R. T. I. F..H.. H. XX-XX J. J.C. R. M., H. XXXX/XX, O.: XX XXX XXX.

Z registra spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov odvolací súd zistil, že pôvodne označený žalovaný zanikol k 31.10.2009 a novovzniknutý subjekt: J. R. T. I. F..H.. H. XX-XX, M. vznikol 01.11.2009. Preto s poukazom na ustanovenie § 19 O.s.p., § 107 ods. 4 O.s.p. odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a podľa odst. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Nakoľko je zrejmé, že prvostupňový súd konal s niekým kto v čase vyhlásenia rozhodnutia už neexistoval, v ďalšom nariadil okresnému súdu opätovne o návrhu žalobcu rozhodnúť proti subjektu, ktorého do konania na strane žalovaného pripustil.

Žalobca na ďalších pojednávaniach vo veci prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu trval na podanom žalobnom návrhu a uviedol, že odvolací súd zrušil rozhodnutie okresného súdu z dôvodu procesného a to takého, že došlo k zániku žalovaného a k vzniku nástupníckeho subjektu. Uviedol, že Asociácia spotrebiteľských subjektov len jednostranne ochraňuje tých spotrebiteľov, ktorí sa chaoticky odpájajú od sústavy tepelných zariadení, ktorá už bola vybudovaná, čím dochádza k poškodzovaniu a znevýhodňovaniu tých spotrebiteľov, ktorí zostávajú pripojení na pôvodný zdroj. Žalobca ako správca bytov nemôže ochraňovať len seba, ale ochraňuje aj ostatných vlastníkov bytov, ktorých správu vykonáva.

Tieto náklady by sa neúmerne pre ostatných zvýšili, došlo by k ekonomickému kolapsu u správcu a dodávateľa tepla.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

Vedľajší účastník konania na strane žalovaného vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 12.09.2011 uviedol, že trvá na výhradách voči znaleckému posudku č. X/XXXX, ktoré boli predložené na pojednávaní dňa 17.08.2009. Znalecký posudok neobsahoval konkrétne údaje, z ktorých sa pri výpočtoch vychádzalo, nie sú v ňom uvedené žiadne výpočty, z ktorých by sa dalo určiť pre aký veľký počet bytov z celkového počtu bytov napojených na kotolňu K2 Železničná bola určená pomerná časť investičných nákladov, z akého meradla, kedy nadobudnutého a akým výpočtom určil zostatkovú hodnotu. Nemôže ísť o neoprávnené obohatenie, pretože medzi Spoločenstvom vlastníkov bytov pri parku a spoločnosťou FILBYT s.r.o. chýba právoplatná zmluva, v ktorej podľa § 19 zákona č. 657/2004

Z.z. do 31.12.2005 dodávateľ tepla mal upraviť podmienky vypovedania zmluvy a podmienky pre jednorázové odstúpenie a podmienky skončenia odberu. Najväčšou čiastkou je trojnásobok odpisov hmotného a nehmotného majetku, ktoré majú slovenskí spotrebitelia uhrádzať, čím toto považuje len za odstrašujúci účinok. Poukázal na slobodu podniku a slobodný vstup na trh, ktorý je základným právom Európskej únie a je chránený vnútroštátnymi právnymi predpismi a praxou a domáhal sa, aby zaplatenie žalovanej čiastky bolo uznané ako prekážka, ktorá spôsobuje vylučovanie, obmedzovanie a skresľovanie súťaže na trhu. Podľa Nariadenia č. 1/2003 čl. 16, ak vnútroštátne súdy rozhodujú o dohodách, rozhodnutiach a postupoch podľa čl. 81 a 82, nemôžu prijať rozhodnutie, ktoré je v rozpore s rozhodnutím komisie. Cieľom ochrany hospodárskej súťaže je možnosť voľby spotrebiteľa zvoliť si produkt alebo službu, ktorá najviac zodpovedá jeho potrebám. Z toho dôvodu požaduje, aby tento spor bol posudzovaný v zmysle článkov 81 a 82 zmluvy o európskom spoločenstve a príslušných rozsudkov Európskeho súdneho dvora a navrhol predložiť vec k horeuvedeným otázkam k prejudiciálnemu konaniu.

Prokurátor v priebehu konania ponechal rozhodnutie na zváženie súdu vzhľadom na rozsiahle dokazovanie vo veci a v súvislosti s tým je potrebné si vyjasniť aj stránku veci ohľadom toho, či sa vôbec jedná o vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy.

Súd opätovne vykonal dokazovanie oboznámením s listinným dôkazovým materiálom, a to žalobným návrhom, potvrdením o pridelení IČO, zmluvou o dodávke tepla zo dňa 20.12.2005, dodatkom č. 2 k zmluve o dodávke tepla zo dňa 7.12.2007, rozhodnutím ÚRSO zo dňa 16.11.2006, stavebným povolením zo dňa 3.6.2008, faktúrou č. XXXXXXXX, výzvou zo dňa 30.5.2008, platobným rozkazom vo veci, odporom proti platobnému rozkazu, písomným vyjadrením žalobcu k odporu, prílohou k faktúre č. XXXXXXXX, podkladmi k rozúčtovaniu ekonomicky oprávnených nákladov, znaleckým posudkom O. J. znalca z odboru energetika č. X/XXXXX zo dňa 9.7.2009, stanoviskom Generálnej prokuratúry SR zo dňa 17.5.2006, odvolaním žalovaného zo dňa 24.02.2010, zápisnicou Spoločenstva vlastníkov bytov a n.p. pri parku zo dňa 01.09.2009, oznámením o výmaze zo dňa 31.10.2009, návrhom vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, uznesením o pripustení zmeny na strane žalovaného, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 28.04.2010, odvolaním žalovaného zo dňa 03.05.2010, oznámením Okresnej prokuratúry Lučenec zo dňa 24.06.2010, listom Krajskej prokuratúry zo dňa 13.07.2010, oznámením o vstupe prokurátora do konania zo dňa 24.03.2011, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane žalovaného zo dňa 12.09.2011, vyjadrením k zápisnici a žiadosťou o ustanovenie advokáta zo dňa 20.09.2011, oznámením vedľajšieho účastníka na strane žalovaného zo dňa 06.10.2011, oznámením vedľajšieho účastníka zo dňa 29.02.2012 a súvisiacim dôkazovým materiálom, žiadosťou o ustanovenie advokáta zo dňa 15.03.2012, vyjadrením k žiadosti o ustanovenie advokáta zo dňa 03.04.2012, sťažnosťou na postup súdu zo dňa 16.03.2012, odpoveďou na sťažnosť zo dňa 11.04.2012, oznámením vedľajšieho účastníka zo dňa 07.06.2012, oznámením o zmene v registri zo dňa 05.03.2010, listom vedľajšieho účastníka zo dňa 17.07.2012, na základe čoho zistil, že žalobca dodával žalovanému teplo na základe zmluvy o dodávke tepla zo dňa 20.12.2005, pričom táto zmluva bola menená dodatkom zo dňa 7.12.2007. Žalovaný potom skončil odber tepla od žalobcu a vybudoval pre bytovku vo svojej správe samostatnú kotolňu, v dôsledku čoho došlo od 1.5.2008 k jeho odpojeniu od kotolne žalobcu K2. V súvislosti s tým žalovaný ukončil odber a žalobca mu v zmysle § 20 ods. 3 Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike vyúčtoval ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením sa od sústavy tepelných zariadení v súlade s Vyhláškou č. 505/2006 Z.z. v čiastke 15 112,60 Eur (455 282,- Sk). Podkladom pre výpočet nákladov bol plánovaný odber tepla za rok 2007 a 2008. Žalovaný odmietol toto uhradiť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací vo svojom uznesení na čl. 140 spisového materiálu uviedol, že žalobca dodával teplo aj potom ako zmluva zanikla až do doby odpojenia sa žalovaného na bezzmluvnom základe a napriek tomu mu vznikol nárok na uhradenie ekonomicky oprávnených nákladov. Nariadil prvostupňovému súdu zisťovať oprávnenú výšku nákladov, ktorá žalobcovi takýmto právnym titulom vznikla (§ 451 ods. 2 O.Z.). Úlohou prvostupňového súdu podľa názoru krajského súdu bude posúdiť uplatnenú pohľadávku žalobcu na základe iného právneho titulu, nie zmluvného vzťahu.

Keďže od uvedeného zrušovacieho rozhodnutia krajského súdu sa skutkový stav nezmenil, súd posúdil vec v zmysle ustanovenia § 451 ods. 1 O.Z., § 451 ods. 2 O.Z., § 456 O.Z., § 457 O.Z. a § 458 ods. 1 O.Z. citovaných vyššie.

V zmysle uvedeného súd posudzoval vec ako majetkový prospech získaný plnením bezprávneho dôvodu, keďže zmluva o dodávke tepla podľa názoru odvolacieho súdu zanikla. Je potrebné poukázať na výpoveď znalca O. J., ktorý uviedol, že výška ekonomicky oprávnených nákladov vyúčtovaná žalobcom bola vyúčtovaná v správnej výške v zmysle vtedy platnej Vyhlášky č. 505/2006 Z.z.. S poukázaním na jeho výpoveď prvostupňový súd konštatuje, že žalobca postupoval pri výpočte oprávnených nákladov v zmysle platnej legislatívy, keďže žalovanému dodával teplo aj po zániku zmluvy o dodávke tepla a v súvislosti s výrobou tohto tepla vznikli ekonomicky oprávnené náklady, ktoré znalec považoval za správne vyúčtované súd mal za to, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške, ktorú ustálil znalec a ktorá bola totožná s výškou oprávnených vyúčtovaných nákladov zo strany žalobcu na základe faktúry č. XXXXXXXX zo dňa 30.05.2008. Keďže išlo o bezzmluvné plnenie zo strany žalobcu pre žalovaného, ktoré bolo možné vyčísliť len na základe záverov znaleckého dokazovania, zo strany prvostupňového súdu nedošlo pri rozhodovaní k akceptácii tvrdení vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného ohľadom poškodzovania práv spotrebiteľov v tomto konaní, a preto na námietky vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného súd pri rozhodovaní neprihliadal.

Na základe uvedeného súd žalobe žalobcu vyhovel.

Proti rozhodnutiu prvostupňového opätovne podal odvolanie žalovaný. Rozhodnutie považoval za nesprávne v celom rozsahu a uviedol, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že vo vzťahu k predmetu sporu je rozhodnou skutočnosťou posúdenie oprávnenosti nároku žalobcu na zaplatenie ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením sa žalovaného od sústavy tepelných zariadení žalobcu podľa Vyhlášky č. 505/2006, resp. oprávnenie nároku na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Nie je zrejmé, z čoho krajský súd dospel k tomu názoru, že nárok žalobcu je potrebné posúdiť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, nakoľko v tomto prípade k žiadnemu obohateniu na strane žalovaného nedošlo. Podľa žalovaného je základným predpokladom oprávnenosti nároku na zaplatenie nákladov súvisiacich s odpojením dohoda zmluvných strán predpokladaná zákonom č. 657/2004 Z. z. Znalec sa vo svojom znaleckom posudku otázkou rozdelenia investícií žalobcu na vyvolané žalovaným a tie ostatné, ktoré by vôbec nemali ovplyvňovať počet prípadných nákladov spojených s odpojením vôbec nezapodieval a tak výpočet nákladov uvedených v posudku je vo vzťahu k žalovanému ako spotrebiteľovi neznámy a do značnej miery ho poškodzuje na jeho právach. Súd vychádzal zo znaleckého posudku, ktorý bol účastníkmi namietaný ako sporný. Žiadal, aby v zmysle doktríny rozsudku Súdneho dvora EÚ položil Súdny dvor EÚ prejudiciálne otázky zahrňujúce sporné body správnej aplikácie európskeho práva. V závere odvolania žalovaný uviedol, že nevie na akom základe boli súdom priznané ekonomicky oprávnené náklady vo výške 15.112,60 Eur s tým, že už počas pojednávania na Okresnom súde Lučenec Asociácia spotrebiteľských subjektov Slovenska, ako vedľajší účastník konania požadovala doplniť údaje znaleckého posudku o údaje, z ktorých sa vychádzalo pri určovaní veľkosti investičných nákladov, t. j. celkového objednaného množstva tepla a rozpočítaní investičných nákladov hmotného a nehmotného majetku na byty, ktoré boli naďalej vykurované a na odpojené byty. Navrhol vec zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalší postup.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že prvostupňový súd rozhodol rozsudkom plne v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu. Žiadal rozsudok potvrdiť.

Vedľajší účastník na strane žalovaného uviedol, že súhlasí s tvrdeniami žalovaného.

Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici sa priklonila k tvrdeniam žalovaného a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Odvolací súd prvostupňové rozhodnutie opätovne zrušil a nariadil zaoberať sa prvostupňovému súdu námietkami vznesenými žalovaným proti znaleckému posudku a skúmať, či vznikol nárok žalobcu na základe bezzmluvného vzťahu, pričom má zisťovať oprávnenú výšku nákladov, ktorá žalobcovi vznikla tým, že sa žalovaný odpojil od sústavy tepelných zariadení žalobcu od 01.05.2008 ako aj tým, že si žalobca účtoval objednané množstvo tepla na rok 2008 a skutočný odber tepla v roku 2007. V novom konaní má okresný súd opätovne zisťovať výšku nároku žalobcu v súvislosti s odpojením sa žalovaného, a to hlavne tú skutočnosť, že žalobca si okrem nákladov vyvolaných odpojením účtoval aj objednané množstvo tepla na rok 2008 a skutočný odber tepla v roku 2007.

Po opätovnom zrušení veci súd opätovne vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a znalca.

Žalobca na pojednávaniach v záverečnom vyjadrení uviedol, že ustanovenie § 15 ods. 1 písm. a/ zákona č. 657/2004 Z. z. zakladá povinnosť výrobcu a dodávateľa vyrábať a dodávať teplo a nepodmieňuje ju existenciou platnej zmluvy o dodávke a odbere tepla, ale z tohto ustanovenia je zrejmé, že žalobca bol povinný dodávať žalovanému teplo aj bez takejto zmluvy. Je nesporné, že žalobca dodával žalovanému teplo a TÚV a žalovaný tieto dodávky objednával, prijímal a platil za ne. Ďalej poukázal na ustanovenie § 20 ods. 3, § 2 písm. e/, § 20 ods. 4 zákona č. 657/2004 Z. z. Ďalej poukázal na Vyhlášku 505/2006 Z.z., ktorá presne ustanovuje rozsah a spôsob výpočtu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením sa odberateľa alebo konečného spotrebiteľa od sústavy tepelných zariadení dodávateľa. Uvedená právna norma nedáva účastníkom žiadny priestor pre dispozíciu na dohodu o rozsahu a spôsobe výpočtu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením. Pokiaľ si účastníci dohodnú termín odpojenia, povinnosť uhradiť ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením a rozsah a spôsob ich výpočtu určuje zákon, resp. všeobecne záväzný právny predpis. Existenciu dohody o ukončení odberu tepla medzi účastníkmi potvrdzuje aj skutočnosť, že v rámci stavebného konania na samostatnú kotolňu žalovaného žalobca vzniadol požiadavku na úhradu ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením sa od sústavy tepelných zariadení v súlade s Vyhláškou 505/2006 Z. z. a žalovaný vyjadril výslovný súhlas tieto náklady žalobcovi uhradiť. Cieľom platnej právnej úpravy v čase odpojenia bola ochrana práv tých odberateľov tepla, ktorí sa od pôvodnej sústavy tepelných zariadení neodpojili. Odpojením sa časti odberateľov od existujúcich sústav tepelných zariadení dochádza k stratám spôsobeným tým, že investície do zariadení v predchádzajúcich rokoch sa v realizovanom rozsahu stali zbytočné a ich hodnota mala byť účtovne odpísaná a premietnutá do ceny tepla v období po tomto odpojení sa časti odberateľov a tým sa pomer odpisov na jednotkovú cenu dodaného tepla zvýšil. Existujúca sústava tepelných zariadení bola budovaná na určitý počet odberateľov a znížením počtu odberateľov a nevyužívaním optimálnej kapacity zariadenia dochádza k zníženiu hospodárnosti výroby tepla. Pri odpojení sa časti odberateľov vznikajú aj náklady na nevyhnutné fyzické úpravy, ako odpojenie, hydraulické vyregulovanie a pod. Pokiaľ by tieto zvýšené náklady a škody zavinené odberateľom, ktorý sa odpojil, mal znášať dodávateľ, prípadne iní odberatelia, ako spotrebitelia, bolo by to v rozpore nielen so zákonom o tepelnej energetike, ale aj so zásadami poctivého obchodného styku a v rozpore s dobrými mravmi. Žiadal žalobe vyhovieť.

Žalovaný na pojednávaniach prostredníctvom štatutárneho zástupcu spochybňoval nárok žalobcu, žiadal žalobu zamietnuť.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka žalovaného na pojednávaniach uviedol, že povinnosť uhradiť ekonomicky účelné náklady súvisiace s odpojením sústavy je v rozpore s platnými zákonmi EÚ a tiež Ústavou SR. Na uplatnený nárok žalobcu nie je možné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, nakoľko v tomto prípade k žiadnemu obohateniu na strane žalovaného nedošlo. Žalovaný sa žiadnym zo zákonom stanovených spôsobov neobohatil, to znamená, že žalobcovi nie možné nič vrátiť, resp. vydať. Reálne nedošlo k obohateniu na strane žalovaného tým, že sa odpojil od sústavy tepelných zariadení a nie je možné hovoriť o bezdôvodnom obohatení a odvolávať sa naň, pokiaľ nie je preukázaný majetkový prospech, resp. obohatenie sa na strane žalovaného. Skutočnosť, že žalobca nemal so žalovaným uzatvorenú platnú písomnú zmluvu o dodávke a odbere tepla a v rámci nej dohodnuté podmienky o skončení odberu tepla je dôvodom, že žiadny nárok na zaplatenie uplatňovanej sumy nákladov mu nevznikol a ani nemohol vzniknúť, keďže neexistovala písomná dohoda medzi ním a žalovaným o podmienkach odpojenia, ktorú predpokladá zákon o tepelnej energetike. Inštitút náhrady ekonomicky oprávnených nákladov podľa § 20 ods. 3 zákona č. 657/2004 Z. z. predstavuje sekundárny záväzok akcesorickej povahy, ktorého existencia je daná a môže byť odvodzovaná výhradne v situácii, ak existuje primárny záväzkovo právny vzťah odberateľa a dodávateľa týkajúci sa dodávok tepla; bez existencie primárneho právneho vzťahu nemôže v mimozmluvnom režime existovať ani nárok na úhrady ekonomicky oprávnených nákladov. Čo sa týka znaleckého posudku uviedol, že znalec vo svojom znaleckom posudku uviedol definíciu vyvolaných investícií a tieto aj popísal, nedokázal však odpovedať, z akého právneho predpisu takúto definíciu použil, čo zásadným spôsobom spochybňuje objektívnosť určenia vyvolaných investícií žalovaným žalobcovi. Rozdelenie investícií žalobcu na vyvolané žalovaným a tie ostatné, ktoré by vôbec nemali ovplyvňovať výpočet prípadných nákladov v spojení s odpojením je nesprávny a do značnej miery ho ako spotrebiteľa poškodzuje na jeho právach. Znalec nerieši otázku správnosti a legitímnosti výšky odpisov, pričom výška odpisov za rok 2008, t.j. udávaná suma 1 379 209,-Sk je základným údajom, od ktorého sa odvodzuje

pomerná časť investičných nákladov a následne žalovaná čiastka vo výške 15 112,60 Eur. Ani jedna z predložených inventárnych kariet majetku v počte tri kusy bez základnej chronologickej evidencie jednoznačne nepreukazuje druh majetku, spôsob nadobudnutia majetku spoločnosťou a ani vlastnícky vzťah žalobcu k odpisovanému majetku, ďalej nepreukazuje prvotný rok výroby, druh investície, ktorý technicky zhodnocuje cenu majetku a špecifikáciu strojných zariadení, ktorá by preukázala správne zaradenie majetku do odpisovej skupiny. Záznam o nadobudnutí a pohybe majetku uvedený v hlavnej knihe na účte č. 021 a 022 spoločnosti je iba následne technicky spracovaný účtovný zápis. Vo vzťahu k nadobudnutiu majetku zo strany žalobcu v tejto súvislosti dal do pozornosti súdu tú skutočnosť, že vklad majetku do základného imania sa oficiálne odohral až na základe notárskej zápisnice zo dňa 04.03.2008, t.j. so značným časovým posunom oproti momentu, kedy sa žalobca dozvedel o záujme odpojiť sa od centrálného zdroja vykurovania žalovaným. Dôležitou skutočnosťou vo vzťahu k obstarávacej hodnote majetku je aj to, že žalobca na základe iného právneho úkonu sa stal, resp. mal stať vlastníkom majetku už skôr, čo sa neskôr znegovalo spätným prevodom kúpnu zmluvou s kúpnu cenou 1,-Sk zo dňa 13.09.2007. Toto jeho konanie považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi. Uplatnená výška odpisov spoločnosti za rok 2008 je pochybná a nevierohodná. Žalovaní spotrebiteľia sa rozhodli ukončiť odber tepla pre vysoké ceny tepla odoberaného z centrálného zdroja tepla žalobcu na základe čoho si zriadili v roku 2008 vlastný zdroj vykurovania. Využili tak svoje spotrebiteľské práva a rozhodli sa ukončiť odber a vyrábať teplo sami. Žiadal preto žalobu zamietnuť.

Znalec na pojednávaní ako aj v doplnení znaleckého posudku uviedol, že ekonomicky oprávnené náklady, ktoré boli vyčíslené žalobcom žalovanému predstavujú vyvolané investície žalovaným. Pri výške odpisov spoločnosti žalobcu vychádzal z obstarávacej ceny investícií bez DPH zaradených do hmotného majetku spoločnosti v zmysle klasifikácie produkcie uvedených v prílohe č. 1 zákona o dani z príjmu. Obstarávacia cena investície bola predložená a preukázaná inventárnou kartou hmotného majetku založenou pri zaradení investície do majetku ako aj pohybmi v hlavnej knihe na účte 021-budovy, haly, stavby a účte 022-stroje, prístroje, zariadenia. Ďalej uviedol, že množstvo objednaného tepla za rok 2007 bolo 2710gJ, množstvo objednaného tepla za rok 2008 bolo 1317 gJ a toto teplo bolo zaplatené a nie je predmetom žalovanej sumy. Predmetom doplnenia znaleckého posudku nebolo skúmanie spôsobu nadobudnutia majetku a vlastníckych pomerov k odpisovanému majetku. Zaradenie majetku do odpisových skupín bolo stanovené na základe druhu majetku uvedeného na inventárnej karte, keďže iný preukázateľný doklad, ktorý by bližšie špecifikoval daný druh majetku, nebol napriek žiadosti predložený.

Ďalej konzultantka znalca O.. D. L. na pojednávaní uviedla, že mala za úlohu prekontrolovať výšku odpisov, resp. výpočet výšky odpisov, ktorý bol v majetku spoločnosti žalobcu. Pri stanovení výšky odpisov vychádzala z pokladov žalobcu, ktoré mala, to znamená pozrela výšku, ktorá bola uvedená na inventárnej karte majetku a zároveň táto výška bola uvedená aj na pohyboch na účtoch v hlavnej knihe spoločnosti a spoločnosť predložila aj odpisový plán, kde bola vypočítaná výška odpisov. Vychádzala z obstarávacej ceny, ktorá bola prepočítaná podľa zákona o dani z príjmu podľa zaradenie jednotlivých druhov majetku do účtovníctva a na základe toho boli tie odpisy určené.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa listinným dôkazovým materiálom, a to žalobným návrhom, potvrdením o pridelení IČO, zmluvou o dodávke tepla zo dňa 20.12.2005, dodatkom č. 2 k zmluve o dodávke tepla zo dňa 7.12.2007, rozhodnutím ÚRSO zo dňa 16.11.2006, stavebným povolením zo dňa 3.6.2008, faktúrou č. 2008113, výzvou zo dňa 30.5.2008, platobným rozkazom vo veci, odporom proti platobnému rozkazu, písomným vyjadrením žalobcu k odporu, prílohou k faktúre č. 2008113, podkladmi k rozúčtovaniu ekonomicky oprávnených nákladov, znaleckým posudkom O. J. znalca z odboru energetika č. 6/2009 zo dňa 9.7.2009, stanoviskom Generálnej prokuratúry SR zo dňa 17.5.2006, odvolaním žalovaného zo dňa 24.02.2010, zápisnicou Spoločenstva vlastníkov bytov a n.p. pri parku zo dňa 01.09.2009, oznámením o výmaze zo dňa 31.10.2009, návrhom vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, uznesením o pripustení zmeny na strane žalovaného, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 28.04.2010, odvolaním žalovaného zo dňa 03.05.2010, oznámením Okresnej prokuratúry Lučenec zo dňa 24.06.2010, listom Krajskej prokuratúry zo dňa 13.07.2010, oznámením o vstupe prokurátora do konania zo dňa 24.03.2011, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane žalovaného zo dňa 12.09.2011, vyjadrením k zápisnici a žiadosťou o ustanovenie advokáta zo dňa 20.09.2011, oznámením vedľajšieho účastníka na strane žalovaného zo dňa 06.10.2011, oznámením vedľajšieho účastníka zo dňa 29.02.2012 a súvisiacim dôkazovým materiálom, žiadosťou o ustanovenie advokáta zo dňa 15.03.2012, vyjadrením k žiadosti o ustanovenie advokáta zo dňa 03.04.2012,

sťažnosťou na postup súdu zo dňa 16.03.2012, odpoveďou na sťažnosť zo dňa 11.04.2012, oznámením vedľajšieho účastníka zo dňa 07.06.2012, oznámením o zmene v registri zo dňa 05.03.2010, listom vedľajšieho účastníka zo dňa 17.07.2012, dodatkom k znaleckému posudku č. XX/XXXX zo dňa 08.09.2014, priloženými podkladmi k tomuto dodatku, písomnými vyjadreniami účastníkov konania, resp. vedľajšieho účastníka konania, rozsudkom KS Prešov 7Co/192/2014-207, rozsudkom OS Prešov 8C/63/2011-188, rozsudkom OS Prešov 8C/64/2011-188, rozsudkom KS Prešov 7Co 192/2014-2007, notárkou zápisnicou F. XX/XXXX, na základe čoho zistil, že žalobca dodával žalovanému teplo na základe zmluvy o dodávke tepla zo dňa 20.12.2005, pričom táto zmluva bola menená dodatkom zo dňa 7.12.2007. Žalovaný potom skončil odber tepla od žalobcu a vybudoval pre bytovku vo svojej správe samostatnú kotolňu, v dôsledku čoho došlo od 1.5.2008 k jeho odpojeniu od kotolne žalobcu K2. V súvislosti s tým žalovaný ukončil odber a žalobca mu v zmysle § 20 ods. 3 Zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike vyúčtoval ekonomicky oprávnené náklady vyvolané odpojením sa od sústavy tepelných zariadení v súlade s Vyhláškou č. 505/2006 Z.z. v čiastke 15 112,60 Eur (455 282,- Sk). Podkladom pre výpočet nákladov bol plánovaný odber tepla za rok 2007 a 2008. Žalovaný odmietol toto uhradiť. Okresný súd vec posúdil v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka ustanovujúcich bezdôvodné obohatenie, pričom zaviazal žalovaného zaplatiť žalovanú čiastku, s čím žalovaný nesúhlasil. Vo veci bolo potrebné vzhľadom na námietky žalovaného vykonať doplnenie znaleckého dokazovania, v ktorom znalec opätovne ustálil výšku ekonomicky oprávnených nákladov v súvislosti s odpojením sa od vykurovacích zariadení žalobcu, pričom žalovaný proti zisteniam znalca namietal a tvrdil, že k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného nedošlo a nemohlo dôjsť a žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Vec posúdil súd ako vzťah bezzmluvný medzi účastníkmi konania a mal za to, že sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcimi bezdôvodné obohatenie.

Podľa § 451 ods. 1 O.Z. kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 O.Z. bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 O.Z. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 O.Z. ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 O.Z. musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

V tomto posudzovanom prípade súd bol toho názoru, že pokiaľ sa žalovaný odpojil od sústavy tepelných zariadení žalobcu išlo o investície vyvolané žalovaným vo forme odpisov z majetku žalobcu, ktoré odpisy sa premietajú do ceny dodávaného tepla a pokiaľ tieto v budúcnosti nebudú premietnuté do ceny tepla, ktoré by dodal žalobca žalovanému v rokoch, kedy dochádza k odpisu majetku žalobcu, tieto by znášal žalobca a došlo by tým k zmenšeniu jeho majetku, resp. by tieto premietol do ceny tepla pre iných odberateľov a v tom prípade by ostatní odberatelia tepla od žalobcu toto uhrádzali vo zvýšenej cene tepla. Keďže súd mal za to, že znalec v znaleckom posudku ustálil výšku ekonomicky oprávnených nákladov, čo bolo potvrdené aj v dodatku znaleckého posudku a išlo o posúdenie odborných skutočností súd bol toho názoru, že právny nárok žalobcu je dôvodný z dôvodu vydania bezdôvodného obohatenia, kde ide o majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu vzhľadom na to, že ide u účastníkov o bezzmluvný vzťah. Pokiaľ odvolací súd okresnému súdu nariadil opätovne zisťovať výšku nároku žalobcu v súvislosti s odpojením sa žalovaného od tepelnej sústavy žalobcu a zistiť skutočné náklady aké vznikli žalobcovi, súd v tomto vychádzal aj z dodatku k znaleckému posudku, ktorý potvrdil výsledky predchádzajúceho znaleckého dokazovania ohľadom výšky nákladov vzniknutých vyvolanými investíciami žalovaným, pričom neprihliadal na objednané množstvo tepla na rok 2008 a skutočný odber tepla v roku 2007, nakoľko toto teplo bolo dodávané a zaplatené a v tomto smere nešlo o sporné skutočnosti a nebolo to predmetom žaloby.

V súvislosti s predloženými rozhodnutiami Okresného súdu Prešov a Krajského súdu v Prešove, že v danom prípade išlo o prerušenie dodávky tepla, kde sudy neposudzovali danú vec z hľadiska bezzmluvného vzťahu a príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich vydanie bezdôvodného obohatenia a posúdili vec z hľadiska neexistencie dohody o skončení odberu tepla v zmysle zákona o tepelnej energetike a právne posúdenie posudzovaných prípadov nie je možné aplikovať na túto danú vec vzhľadom na názor odvolacieho súdu, ktorý uložil zistiť aké skutočné náklady vznikli žalobcovi v súvislosti s odpojením sa žalovaného, čo v tomto prípade bolo zistené znaleckým posudkom a dodatkom k znaleckému posudku. Keďže odvolací súd vo svojom rozhodnutí zo dňa 04.11.2009 č.k. 41Cob/300/2009-146 nariadil okresnému súdu posúdiť uplatnenú pohľadávku žalobcu na základe iného právneho titulu a nie zmluvného vzťahu, súd toto v súlade s názorom odvolacieho súdu posúdil podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich bezdôvodné obohatenie, pričom mal za to, že výška ekonomicky oprávnených nákladov vyvolaných odpojením sa od sústavy tepelných zariadení žalobcu žalovaným bola znalcom za pomoci konzultantky ustálená, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Podľa § 369 ods.1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska, uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka v ktorom došlo k omeškaniu. Základná úroková sadzba NBS platná v prvý kalendárny deň kalendárneho polroka v ktorom došlo k omeškaniu, sa použije počas celého tohto polroka.

O úroku z omeškania bolo rozhodnuté podľa § 369 ods. 1 Obch. zák.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania bolo rozhodnuté v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.

Ďalej bolo o trovách konania rozhodnuté podľa § 151 ods. 7 O.s.p. Súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením. Súd priznal náhradu trov konania, ktorý mal v konaní úspech vo výške 100 %, pričom po právoplatnosti rozhodnutia bude o výške náhrady rozhodnuté samostatným uznesením.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Lučenci, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy,

ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 písm. a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,

i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,

j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť týmto rozhodnutím stanovená splnená dobrovoľne, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia.